

**Miljöutskottets betänkande nr 4 om regeringens proposition med
förslag till lag om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning samt till
vissa därtill anslutna lagar**

Riksdagen remitterade den 11 februari 1994 regeringens proposition nr 319/1993 rd till miljöutskottet för beredning.

I detta sammanhang har utskottet behandlat rdm. Aulas m.fl. hemställningsmotion nr 1618/1991 rd om tillämpning av en metod för utvärdering av miljöverkningar vid viktiga projekt och samhällspolitiska program, rdm. Nybys hemställningsmotion nr 1713/1991 rd om redogörelser för miljöeffekter och -åtgärder i större företags årsberättelser och bokslut och rdm. Rimmis m.fl. hemställningsmotion nr 1730/1991 rd om större möjligheter till medbestämmande för medborgarna i miljöfrågor. Riksdagen remitterade motionerna till miljöutskottet den 7 juni 1991.

Utskottet har hört regeringsrådet Simo Mäkinen, överinspektören Ulla Soveri och överinspektören Marika Paukkunen vid miljöministeriet, lagstiftningsrådet Pekka Vihervuori vid justitieministeriet, byråchefen Asko Numminen och lagstiftningssekreteraren Antti Pelttari vid utrikesministeriet, överinspektören Raisa Valli vid trafikministeriet, överinspektören Päivi Janka vid handels- och industriministeriet, överinspektören Veikko Marttila vid jord- och skogsbruksministeriet, regeringsrådet Esko Koskinen vid inrikesministeriet, konsultative tjänstemannen Risto Aurola vid social- och hälsovårdsministeriet, kultursekreteraren Veikko Kunnas vid undervisningsministeriet, generaldirektören Kaj Bärlund och specialplaneraren Mikael Hildén vid vatten- och miljöstyrelsen, vattenöverdomstolsrådet Jukka Mattila vid vattenöverdomstolen, avdelningschefen Jukka Luokkamäki vid Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund, direktören Matti Koponen vid Metallindustrins Centralförbund, vicehäradshövdingen Terttu Uski vid Skogsindustrin, ledande juristen Leena Karessuo vid Finlands Kommunförbund, miljödirektören Pekka Kansanen från Helsingfors stad, direktören Pekka Huttula vid Oljebranschens Central-

förbund, diplomingenjören Antti Hanelius vid Eldelegationen, miljövårdschefen Leena Nurmento vid Imatran Voima Oy, miljöforskningschefen Pekka Tuovinen vid Neste Oy, miljövårdschefen Pirkko Selin vid Vapo Oy, naturvårdssekreteraren Ilpo Kuronen och vicehäradshövdingen Pirjo-Riitta Oinaala vid Finlands Naturskyddsförbund samt professorn Mikael Hidén. Lapin Kullankaivajaliitto har uppgett att det omfattar handels- och industriministeriets utlåtande.

**Regeringens proposition och hemställnings-
motionerna**

I propositionen föreslås en lag om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning. Syftet med lagförslaget är att bedömningen av miljökonsekvenserna skall kunna beaktas enhetligt vid planering och beslutsfattande och att medborgarnas möjligheter att få information och till medbestämmande förbättras.

Bedömningsförfarandet skall tillämpas på projekt som kan få betydande miljökonsekvenser. Om projekten skall stadgas i en förordning som ges med stöd av lagen. Lagen innehåller stadganden om hur miljöbedömningsförfarandet skall tillämpas i enstaka fall på projekt som inte anges i förordningen och som sannolikt har betydande miljökonsekvenser. Lagen kommer också att innehålla stadganden om utredning av miljökonsekvenserna av planer och program som myndigheterna bereder samt stadganden om bedömning av ett projekts miljökonsekvenser då konsekvenserna kommer att beröra en annan stats territorium.

Den föreslagna lagen förutsätter inga förändringar i myndighetsorganisationen och kommer inte att ändra myndigheternas befogenheter enligt gällande lagstiftning. De myndighetsuppgif-

ter som anknyter till bedömningsförfarandet sköts av en kontaktmyndighet. Avsikten är att genom förordning stadga att länsstyrelsen, vatten- och miljödistriktet och handels- och industriministeriet skall vara kontaktmyndigheter. I regel skall miljöministeriet i enstaka fall besluta om tillämpning av bedömningsförfarandet.

Miljöministeriet skall allmänt leda och utveckla bedömningen. De övriga ministerierna leder och utvecklar bedömningen av miljökonsekvenserna inom sina verksamhetsområden.

De i propositionen föreslagna ändringarna i 12 lagar, som gäller nyttjande och skydd av miljön, omfattar stadganden som hänvisar till den föreslagna lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, för samordning av förfarandet och beaktande av bedömningen då beslut fattas enligt en speciallag.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har blivit antagna och stadfästa. De ansluter sig till införandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och av konventionen om miljökonsekvensbedömning i ett gränsöverskridande sammanhang, som har godkänts av Förenta Nationernas Ekonomiska kommission för Europa.

I hemställningsmotion nr 1618/1991 rd föreslås att riksdagen skall hemställa att regeringen skyndsamt börjar bedöma miljökonsekvenserna (MKB-metoden) när betydande projekt och samhällspolitiska program genomförs i Finland.

I hemställningsmotion nr 1713/1991 rd föreslås att riksdagen skall hemställa att regeringen vidtar åtgärder för att storföretag skall förpliktas att i sina årsberättelser och bokslut utreda miljökonsekvenserna av verksamheten och de åtgärder som genomförts och planerats för att förbättra miljön.

I hemställningsmotion nr 1730/1991 rd föreslås att riksdagen skall hemställa att regeringen vidtar skyndsamma åtgärder för att öka medborgarnas möjligheter till inflytande i miljöärenden.

Utskottets ställningstaganden

Allmän motivering

Utskottet finner förslaget till lag om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning behövligt. Med tanke på en bärkraftig utveckling är det oundgängligt att informationen om miljön ökas vid planeringen och beslutsfattande. Lagen behövs också för att internationella förpliktelser

skall kunna fullgöras och för att de oenhetliga förfarandena i gällande lagstiftning skall kunna samordnas och utvecklas.

Enligt utskottets åsikt är det dessutom viktigt att lagen ökar medborgarnas och medborgargrupperns möjligheter att på förhand få vetskap om projekt och utöva inflytande vid planeringen av dem. Den föreliggande lagen främjar medborgarsamhällets möjligheter att agera, något som är betydelsefullt i miljöärenden.

Enligt utskottets uppfattning kommer lagen också att bli ett bra planeringsinstrument i och med att den förutsätter att olika alternativ för att genomföra ett projekt utreds. Skyldigheten att utreda alternativen främjar också en mera omfattande, regional eller riksomfattande granskning, något som är mycket motiverat vid vissa projekt. Enligt det direktiv av EG-rådet (85/337/EEG) som ligger till grund för lagförslaget är skyldigheten att utreda olika alternativ för att genomföra ett projekt emellertid en huvudregel som medger undantag. Utskottet anser också att det inte är behövligt att utarbeta skenbara utredningar. Detta har beaktats i det utkast till förordning som ingår som bilaga till lagförslaget. Enligt det skall alternativa sätt att genomföra ett projekt i behövlig mån presenteras om de inte av särskilda skäl skall anses obehövliga.

Vatten- och miljödistriktet och länsstyrelsen, som är kontaktmyndigheter, intar en central ställning vid förfarandet för miljökonsekvensbedömning. Kontaktmyndigheten bedömer bl.a. till vilken del ett bedömningsprogram bör justeras och om konsekvensbeskrivningen är tillräckligt ingående. Lagstiftningen om miljökonsekvensbedömning ställer sålunda stora krav på kontaktmyndighetens yrkesskicklighet. För att konsekvensbedömningen inte i onödan skall fördröja projekten måste kontaktmyndigheten ha stor yrkesskicklighet och tillräckliga resurser.

Lagstiftningen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning är ny lagstiftning. Först när lagen tillämpas i praktiken är det möjligt att bilda sig en uppfattning av hur den fungerar. Utskottet finner det viktigt att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning fungerar väl. Därför framhäver utskottet att miljöministeriet noggrant bör ge akt på hur lagen verkställs. Enligt utskottets mening är det skäl att särskilt ge akt på hur MKB-utredningar, som görs när en plan utarbetas, och MKB-utredningar, som görs vid planeringen av ett enstaka projekt, fungerar tillsammans. Samtidigt finns det anledning att ge akt på om kommunerna vid planläggning åsamkas sådana kostna-

der för miljöutredningar som de borde få ersättning för.

Slutligen ägnar utskottet i den allmänna motiveringen uppmärksamhet åt förordningen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, som ingår som bilaga till propositionen, eftersom det i förordningen är meningen att stadga om flera omständigheter som är betydelsefulla med tanke på lagens tillämpning.

För det första anser utskottet att omfattningen av vissa projekt som nämns i förteckningen i 6 § i utkastet till förordning ytterligare borde övervägas när förordningen finslipas. T.ex. enligt punkt 2 skall bedömningsförfarandet tillämpas på pannanläggningar och kraftverk, där den största bränseffekten överstiger 300 megawatt. Enligt punkt 6 skall bedömningsförfarandet alltid tillämpas i fråga om avfallsbehandlingsplatser som är dimensionerade för minst 15 000 ton avfall om året. Enligt vad utskottet erfarit kan t.o.m. ett kraftverk med en effekt på 100 megawatt producera ovan nämnda mängd gipsavfall och avfallsaska. Utskottet anser alltså att dessa punkter i förordningen inte är tillräckligt kommensurabla. Likaså vore det skäl att med tanke på miljökonsekvenserna justera storleken i fråga om anläggningar som förgasare och kondenserar torv, oljelager och dikningsområden så att de blir kommensurabla med de övriga projekt som räknas upp i förordningen.

För det andra ägnar utskottet uppmärksamhet åt de i förordningen angivna tiderna för behandling av bedömningsprogram och konsekvensbeskrivningar. Tiderna borde i förordningen anges så att bedömningsförfarandet kan genomföras utan onödigt dröjsmål.

För det tredje konstaterar utskottet att hänvisningsstadgandena och uttrycken i utkastet till förordning bör korrigeras så att de motsvarar lagen.

Detaljmotivering

1. Lag om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

4 §. Tillämpningsområde. Enligt paragrafens 1 mom. tillämpas förfarandet vid miljökonsekvensbedömning på projekt som på grund av sin karaktär kan ha betydande skadliga miljökonsekvenser. Enligt momentets motivering bygger den projektförteckning som skall fastställas genom förordning i allmänhet på förteckningarna i

MKB-direktivet och MKB-konventionen (E/ECE/1250). Undantag skall basera sig på den finska naturens särdrag och förmåga att tåla belastning, erfarenheter av betydelsen av projektens miljökonsekvenser samt nuvarande praxis vid förhandsövervakning.

Utskottet finner momentets sakinhåll motiverat. Av Finlands nordliga läge och klimatförhållandena följer att naturen i Finland i många avseenden är känsligare för föroreningar och skador än naturen i t.ex. Sydeuropa och Centraleuropa. Därför är det på sin plats att utsträcka bedömningsförfarandet till att gälla också andra projekt än sådana som följer av internationella förpliktelser, om de medför omfattande skadliga miljökonsekvenser till följd av särdragen i vår natur och vår övriga miljö.

Både EU:s primärnormer och MKB-direktivet utgår från att respektive land väljer den tillämpning som är lämpligast. Beslut om hur exakt projektförteckningen skall utformas kan bara fattas nationellt. Enligt vad utskottet erfarit har man vid den nationella tillämpningen inte i ett enda medlemsland i Europeiska unionen infört den i direktivet angivna projektförteckningen oförändrad utan den har justerats utgående från nationella synpunkter.

Enligt utskottets mening ger ordalydelsen till det föreslagna stadgandet emellertid alltför stora befogenheter att utfärda förordning. Därför föreslår utskottet att de i motiveringen nämnda kriterierna på befogenheten att utfärda en förordning klart anges i 1 mom.

Utskottet betonar att miljökonsekvenserna av projekt som till följd av särdragen i vår natur och miljön i övrigt anges i förordningen bör vara jämförbara med miljökonsekvenserna av de projekt som avses i 1 punkten.

Enligt paragrafens 2 mom. skall lagen dessutom i enskilda fall tillämpas på andra projekt eller en sådan väsentlig ändring av ett redan genomfört projekt, vars miljökonsekvenser sannolikt blir stora och sålunda kunde jämföras med de i paragrafens 1 mom. avsedda projektens konsekvenser. Utskottet föreslår att också grunderna för detta moments tillämpning skall justeras i enlighet med propositionens motivering så att också de sammantagna effekterna av olika projekt beaktas vid prövningen av bedömningsförfarandet. Detta tillägg går ut på att förhindra att lagens syfte kringgås genom att projekt spjälks upp i mindre delar. Det kan vara på sin plats att bedöma de sammanlagda effekterna av olika projekt också på t.ex. större nya industriområden där

miljökonsekvenser föranleds till följd av den sammanlagda effekten av flera projekt.

Dessutom anser utskottet att de i momentets motivering nämnda skogsbilvägarna endast i undantagsfall kan medföra betydande skadliga miljökonsekvenser, t.ex. då de ansluter till naturskyddsområden eller national- och naturparker.

6 §. *Beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet.* Enligt paragrafen beslutar miljöministeriet på framställning av kontaktmyndigheten om tillämpningen av bedömningsförfarandet på projekt som avses i 4 § 2 mom. Stadgandets syfte är att kontaktmyndigheten för miljöministeriet skall föredra endast de projekt som bedömningsförfarandet bör tillämpas på enligt ministeriets uppfattning. Enligt vad utskottet erfarit förs det emellertid i praktiken förhandlingar om saken innan förslaget framställs.

Utskottet anser att miljöministeriet bör vara berättigat att också på eget initiativ besluta om hur bedömningsförfarandet skall tillämpas utgående från kontaktmyndighetens utredning. Detta skulle ge garantier för att bedömningsförfarandet tillämpas på det sätt som avses i 4 § 2 mom. Utskottet föreslår att paragrafen ändras på detta sätt.

Om bedömningsförfarandet inte skall tillämpas på ett projekt är det enligt utskottets åsikt viktigt att den som ansvarar för projektet vid behov får ett utlåtande om saken.

27 §. *Tillämpningsstadgande.* Enligt paragrafen skall lagen inte tillämpas om en myndighet med stöd av de speciallagar som nämns i den har beviljat tillstånd eller fattat något annat med tillstånd jämförbart beslut i fråga om projektet eller om projektet har kungjorts offentligt eller om parterna har hörts innan denna lag har trätt i kraft.

Utskottet föreslår att stadgandet ändras så att det i större omfattning blir möjligt att tillämpa lagen på halvfärdiga projekt. Ändringsförslaget baserar sig för det första på det faktum att EES-avtalet trädde i kraft redan vid ingången av 1994, varför MKB-direktivet bör tillämpas redan nu. Å

andra sidan ger paragrafen i den form som regeringen föreslår möjligheter att kringgå lagens syften. Därför anser utskottet att bedömningsförfarandet inte skall tillämpas till följd av en offentlig kungörelse eller på grund av att parterna hörts bara då åtgärderna har vidtagits före den dag då regeringens proposition avläts. Samma förfarande iaktogs t.ex. då marktäktslagen (555/81) stiftades. Då ansåg grundlagsutskottet i sitt utlåtande (GrUU 3/1981 rd) att lagens tillämpning kunde kopplas samman med dagen för avlåtande av regeringens proposition.

2. Lag om ändring av byggnadslagen

5 §. Enligt paragrafen får undantag från förbudet att bilda oplanerad tätbebyggelse inte beviljas för projekt som sannolikt har betydande miljökonsekvenser. Enligt motiveringen utgår man vid bedömningen av hur betydande miljökonsekvenser ett projekt har från tillämpningsområdet för bedömningsförfarandet enligt den föreslagna lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning. Utskottet anser att paragrafens ordalydelse sålunda bör motsvara lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning och föreslår att det i den sista meningen stadgas om "betydande skadliga miljökonsekvenser".

132 §. Utskottet föreslår också i denna paragraf en likadan ändring som i 5 §.

Hemställningsmotionerna

Utskottet föreslår att hemställningsmotionerna skall förkastas eftersom regeringens proposition täcker det väsentliga i motionerna.

Utskottet föreslår värdsamt

att lagförslagen nr 3—13 skall godkännas utan ändringar och

att lagförslagen nr 1 och 2 godkänns sålydande:

1.

Lag**om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Lagens syfte och definitioner

1—3 §§

(Såsom i regeringens proposition)

2 kap.

Bedömningsförfarandet

4 §

Tillämpningsområde

Förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på projekt *om vilka det* stadgas genom förordning *och*

1) *beträffande vilka verkställigheten av ett för Finland förpliktande internationellt fördrag förutsätter bedömning, eller*

2) *vilka kan ha betydande skadliga miljökonsekvenser på grund av särdragen i Finlands natur och miljö i övrigt.*

Bedömningsförfarandet tillämpas vidare i enskilda fall när ett projekt eller en väsentlig ändring av ett redan genomfört projekt sannolikt föranleder betydande skadliga miljökonsekvenser som, *även med beaktande av de sammantagna konsekvenserna av olika projekt*, kan jämföras till sin natur och omfattning med konsekvenserna av projekt som avses i 1 mom.

5 §

(Såsom i regeringens proposition)

6 §

Beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet

Miljöministeriet beslutar på framställning av kontaktmyndigheten *eller på eget initiativ* om tillämpningen av bedömningsförfarandet på projekt som avses i 4 § 2 mom. Angående beslut om tillämpning stadgas närmare genom förordning. Innan beslutet fattas skall den projektansvarige ges tillfälle att bli hörd.

(2 och 3 mom. såsom i regeringens proposition)

7—13 §§

(Såsom i regeringens proposition)

3 kap.

Gränsöverskridande miljökonsekvenser

14 och 15 §§

(Såsom i regeringens proposition)

4 kap.

Särskilda bestämmelser

16—23 §§

(Såsom i regeringens proposition)

5 kap.

Allmän utredningsplikt

24 och 25 §§

(Såsom i regeringens proposition)

6 kap.

Ikraftträdelsestadganden

26 §

(Såsom i regeringens proposition)

27 §

Tillämpningsstadgande

Denna lag tillämpas inte på ett projekt för vilket tillstånd har beviljats eller en myndighet har fattat något annat med tillstånd jämförbart beslut *före denna lags ikraftträdande* eller som *före den 14 januari 1994* offentligt har kungjorts eller om vilket parterna har hörts (*utesl.*) enligt byggnadslagen (370/58), vattenlagen (264/61), lagen om miljötillståndsförfarande (735/91), luft-

vårdslagen (67/82), avfallslagen (1072/93), hälso-
vårdslagen (469/65), lagen angående vissa gran-
nelagsförhållanden (26/20), kemikalielagen (744/
89), marktäktslagen (555/81), gruvlagen (503/65),
ellagen (319/79), lagen om allmänna vägar (243/

54), luftfartslagen (595/64), lagen om inlösen av
fast egendom och särskilda rättigheter (603/77),
lagen om enskilda skogar (412/67), skogsförbät-
ringslagen (140/87) eller kärnenergilagen (990/
87).

2.

Lag

om ändring av byggnadslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 3 § byggnadslagen av den 16 augusti 1958 (370/58) och

fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lagar av den 19 september 1969, den 2 juli 1973 och den 17 augusti 1990 (626/69, 588/73 och 696/90), ett nytt 5 mom., till lagen en ny 7 a § och till 132 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 17 augusti 1990, ett nytt 7 mom. som följer:

3 §

(Såsom i regeringens proposition)

5 §

Ett undantag enligt 2 mom. får inte beviljas för ett projekt som sannolikt har betydande *skadliga* miljökonsekvenser.

7 a §

(Såsom i regeringens proposition)

Vidare föreslår utskottet vördsamt

Helsingfors den 22 april 1994

132 §

Ett undantag som avses i 1 och 2 mom. får inte beviljas, om det sannolikt medför betydande *skadliga* miljökonsekvenser.

Ikraftträdelsestadgandet

(Såsom i regeringens proposition)

att hemställningsmotionerna nr 1618, 1713 och 1730/1991 rd skall förkastas.

I den avgörande behandlingen deltog ordföranden Seppänen, vice ordföranden Vanhanen samt medlemmarna Biaudet (delvis), Hautala,

Ihamäki, Jääskeläinen, Karhunen, Korkea-
oja, Kuuskoski, Markkula, Myller, Rask, J. Roos,
Takala (delvis), Virrankoski och Vuorensola.

**Miljöutskottets betänkande nr 5 om regeringens proposition med
förslag till lag om ändring av vattenlagen**

Riksdagen remitterade den 15 mars 1994 regeringens proposition nr 17 till miljöutskottet för beredning.

I detta sammanhang har utskottet också behandlat rdm. Stenius-Kaukonens m.fl. lagmotion nr 32/1992 rd med förslag till lag om ändring av 8 kap. 10 a § vattenlagen, som riksdagen remitterade till utskottet den 2 oktober 1992. Vidare har utskottet behandlat rdm. Laines m.fl. hemställningsmotion nr 1666/1991 rd om förebyggande av vattenföroreningar genom skärpta reningsbestämmelser för storindustrin, som riksdagen remitterade till miljöutskottet den 7 juni 1991.

Utskottet har hört lagstiftningsrådet Pekka Vihervuori vid justitieministeriet, överinspektören Ulla Kaarikivi-Laine vid miljöministeriet, tf. byråchefen Marianne Lindström och förrättningsingenjören Juha Helin vid vatten- och miljöstyrelsen, vattenöverdomaren Matti Pulli vid vattenöverdomstolen, vattenrättsdomaren Seppo Kempainen vid Norra Finlands vattendomstol, övervakningschefen Jaakko Muurimäki vid Tammerfors vatten- och miljödistrikt, miljöjuristen Tuomas Lehtonen vid Finlands Kommunförbund, avdelningschefen Elina Lampi-Fagerholm vid Kalatalouden keskusliitto, miljöchefen Birger Yli-Saukko-oja vid Eldelegationen (Pohjolan Voima Oy), miljöskyddsombudsmannen Meeri Palosaari vid Industrins och Arbetsgivarernas Centralförbund, juristen Kurt Hemnell vid Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, enhetsdirektören Erkki Hissa och vicehäradshövdingen Kai Hellsten vid Kemijoki Oy, miljöskyddschefen Leena Nurmento vid Imatran Voima Oy, styrelsemedlemmen Kalevi Suominen vid Näsjärven säännöstely-yhtiö samtidigt som representant också för Tammerfors stads elverk, ordföranden Kari Lassinaro och styrelsemedlemmen Pekka Salminen från Näsjärvi-rörelsen.

**Regeringens proposition och riksdags-
motionerna**

Enligt regeringens proposition kan de föreslagna ändringarna av vattenlagen indelas i flera grupper. Tillståndsförfarandet framför allt i fråga om syneförrättningar skall göras snabbare och enklare. Kravet på samtidighet vad gäller tillstånd och ersättningar som är förknippade med tillstånd föreslås bli lindrat genom att systemet med förhandsersättningar som föranleder dubbelarbete slopas. De skadelidandes rättigheter skall tillgodoses bland annat genom vissa säkerheter och precisering av när slutsyn kan förrättas. Vidare föreslås stadgandena om fiskevårdsskyldighet och vissa föreskrifter om tillståndsvillkor, utsatta tider och underrättelseskyldigheter bli reviderade. Regleringsbestämmelser som visat sig vara olämpliga för sitt ändamål skall kunna ses över också då det gäller tillstånd som meddelats före 1991. Dessutom skall nya räntestadganden tas in i vattenlagen och deras förhållande till räntelagen slås fast.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt sedan den blivit godkänd och stadfäst.

I lagmotion nr 32/1992 rd föreslås att tillstånd för vattenreglering som varit i kraft före den 1 maj 1991 regelbundet skall ses över med två års mellanrum. Vidare föreslås vattendomstolen ha rätt att ändra villkoren för vattenreglering i beslut om översyn av tillståndsvillkoren om förhållandena förändras. Om ett regleringsföretag inte längre uppfyller villkoren i vattenlagen (VL 2 och 8 kap.) för företaget, skall vattendomstolen kunna återkalla tillståndet.

I hemställningsmotion nr 1666/1991 rd föreslås att riksdagen skall hemställa att regeringen vidtar åtgärder för att förebygga vattenföroreningar genom strängare reningsförpliktelser för storindustrin och ansvar för finansieringen av dem.